

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZTÉNEK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, II. SZÁM.

ÁRA 30 FILLER

1958. NOVEMBER

Emlékezésre és okulásra hívok időst és fiatalat!

Írta: Horn Dezső

A lig két esztendeje, 1956 őszén ellenforradalmi roham indult a munkáshatalom ellen. Sok szenvedés és áldozat árán a magyar nép legjobbjai a Szovjetunió és a testvéri szocialista országok segítségével visszaverték ezt a támadást. Életünk minden területén visszaállt a rend, megindult a békés építőmunka, új lendületet vett a szocialista építés és természetesen a korábbi hibák felszámolása. E két év eredményeire — amelyek a dolgozók élet színvonalát is az eddigi legmagasabbra emelték — különösen büszkék vagyunk. Pártunk és kormányunk jogosan élvezi népünk bizalmát és bizton tekinthet a 16-án elkövetkező választások elé. Most a talpraállás korszakának befejező aktusa előtt egy-két nappal, nem árt elgondolkodni, mi volt az igazi célja azoknak az elemeknek, akik a végzős időkben egyetlen volt főjegyűt, kulákot vagy csendőrt sem gyilkoltak meg, de a proletárdiktatúrának sok száz hivat — azt igen. Bármennyire igyekeztek a revizionista árulók szocialista mezbe öltöztetni az „új demokráciát”, hamar kiderült és ma már mindenki előtt világos, hogy ez az „új” az ismert és a dolgozók által sokszor elátkozott régi világ restaurációja lett volna. Az a régi pedig joggal átkozták sokan! Mert mit is hozhatott az egyszerű dolgozó nép számára az olyan rendszer amelyben „a csendőrtollak cécázása” közben választottak képviselőket az országgyűlésbe. Persze, ezeket az így választott urakat áldották is. Áldották őket osztálytestvéreik, akiknek érdekeit évszázadok rafinériával és kegyetlenséggel hűen képviselték. Ez a garnitúra a parlamentben 1931-ben így nézett ki: 84 földbirtokos, 41 állami főtisztviselő, 15 bankár, 5 gyáros, 37 ügyvéd, 12 pap, 14 katonatiszt 19 gróf és 9 báró. Ennek a válogatott társaságnak ellenőrzését egy még nagyobb gonddal összeállított felsőház végezte. Itt szentesítették a parlament törvényjavaslatait a nagybirtokosok, az egyházi és a legnagyobb tőkések előlegeit, a népnézők, a „bölcsességre” szert tett képviselői.

Rendet és a fegyelmet, a csendőrségen és rendőrségen kívül a sok százezer munkanélküli, a félmilliónál több földnélküli paraszt, az éhezéstől, a nyomorúságtól való félelem biztosította. A munkásmozgalmat nemzetközi viszonylatban is megbotránkozást keltő kegyetlenséggel üldözték. A munkaviszonyok tekintetében, — pl. a 8 órás munkaidő bevezetése terén — Magyarország, Albánia és Törökország kivételével Európában az utolsó volt. De élen járt az uralkodó osztály a népnézőkben, a panamázásban, a dolgozók által termelt javak gentry virtussal, úri módon való elherdálásában. Őket akarták 1956-ban újra a nyakunkra ültetni.

És a közalkalmazottak? A postás? Talán nekik jobb volt? Voltak, akik ilyet is állítottak, mondván, hogy ez biztos, nyugdíjas állás volt. Ennek a biztos nyugdíjas sorsnak emlékét hadd idézzem csak néhány korabeli irással, amelyek az akkori „érdekvédelmi” kari egyesületek gyűléseinek jegyzőkönyveiből, vagy lapjaiból valók és amelyek a postás anyagi helyzetén túl, emberi műveltségére, jogaira is rávilágítanak.

A „Posta” című lap 1937. évi 10. számában olvashatjuk a kari egyesületek kérvényét: „Nagyméltóságú Miniszter Ur! Kegyetlen Urunk! Az illetmények sorozatos csökkentése és a drágaság fokozatos emelkedése következtében válságos élet-körülmények közé jutott postaszemélyzet kétségbeesve néz a közelgő tél elé. Csakely fizetésének jelentékeny részét a már évek óta hiteltbe vásárolt közszükségleti cikkek részletfizetésére kénytelen fordítani és ez a kis összeg, ami ezen felül marad, még a puszta létfenntartáshoz sem elegendő...”

A „Postahíradó” 1939. évi 2. számában „Nyílt választmányi ülés” címen közölnek cikket az alszaki üzemi kar szomorú helyzetéről. Majd Császár Károly elvtárs (akkor napidíjas műszerész ma a Távfelügyelet Igazgatóság vezetője) felszólalásához a következők megjegyzést fűzi a cikk írója: „...Hogy milyen nehéz helyzetben vannak, azzal il-

lusztálja, hogy családos ember lévén, itt is kölcsön gallerban és nyakendőben jelent meg, nem lévén ilyen ünnepi alkalomra, megfelelő készlete...”

Ilyen volt általában a postásasság helyzete, de sok, sok ezer még ilyen sem! A „Postagálamb” című lap 1937. I. számában olvashatjuk: „Az egyenként juttatott segélyösszeg átlaga a tisztviselő személyzetnél 35 pengő, az al-tisztí személyzetnél 18 pengő volt.” Így a jelentés.

A „Postakürt” 1937. évi 5. számában ez áll: „Mi nem azt kérjük hogy a mi gyermekeink számára ugyanolyan összegű családi pótlék állapíttassék meg mint a tisztviselő urak gyermekei részére, csak azt, hogy 20 éves korhatárig engedélyeztessék nálunk is... Az al-tiszt 16 évet követően betöltött és tanulmányait folytató gyermeke után csak akkor kaphat családi pótlékot, ha kiváló eredménnyel tanult... Eppen olyantól kívánjuk ezt meg, aki a szülők gazdasági helyzeténél fogva kétszeresen rossz viszonyok között kénytelen tanulmányokat folytatni...” Ilyen volt az ő szociálistákjuk!

A táviratmunkások sorsa talán a legrosszabb volt. Róluk még ilyen szomorú idézeteket sem hozhatok, mert nekik még „alázatosan panaszkodni” sem volt joguk.

Volt a postásoknak egy másik rétege, a postamesteri alkalmazottak sokezer tábor. Ők a postaszolgálaton túl eslelék „kenyéradó gazdájuk” a postamester kiszolgáltatottjai voltak. Róluk a „Postagálamb” 1937. évi 5. számában ezt olvashatjuk: „Dolgozni kellett azokban a drága fiatal években hajnaltól éjszakáig, hogy a postamester meg legyen elégedve... Soha nem volt sem szabadsága, sem szabadjéje. Oh, hányszor tekintett kődös szemekkel az ablak felé... Istentem, milyen lehet járn a után, délelőtti, vagy délutáni sétálgatni, csak úgy, céltaul — és csodálkozott, hogy az emberek, akik ezt megtehetik, miért nem újonagnak boldogságukban. Rab mádként telt az élete. Ha végre kidőlt a sorból és pihennie kel-

lett kijelentették arra az időre, míg újra alkalmazást vállalhatott, 30 nap! Rövid idő az elnyűtt szervezet rendbehozására, s rövid idő megfelelő újabb elhelyezkedésre...”

Igy éltünk mi, a „nyugdíjas állami postások”. És mi volt mindennek az oka? Sajnos, erre a postásoknak nem Marx és Lenin tanításai adtak választ, hanem a hivatalos kormánypolitika szellemében az „érdekvédelmi” egyesületek vezetésében helyetfogláló postai főtisztviselők, többek között dr. Kiss Ödön postaigazgató. Így: „Ez a sok baj mind annak a demagógiának a következménye, mely hazánkat forradalomba vitte, majd területi felosztásba, pusztulásba döntötte.”

(Folytatás a 2. oldalon)

SZAKSZERVEZETÜNK ELNÖKSÉGE november 12-én — lapzártakor nagyaktív-értekezletet tartott, a budapesti postások részére. Az értekezlet előadójá Kossa István elvtárs volt, az MSZMP Központi Vezetőségének tagja, közlekedési és postaügyi miniszter. Beszédének ismertetésére a következő számban visszatérünk.

A Hazafias Népfrent képviselőjelöltjei

RÁTKAI FERENCNÉ,
postai dolgozó, az Eger városi nőtanács tagja.

JAKAB SÁNDOR
postai dolgozó, az MSZMP Nógrád megyei bizottságának első titkára.

Munkájukhoz sok sikert kívánunk

Hivatalunkban néhány nappal ezelőtt nagy sürgéssforgásnak voltunk tanúi. Azt gondoltuk volna bárki, hogy esküvőre készül a hivatal, mert néhány szaktárs vidáman, ünnepi ruhában jelent meg a munkahelyén. A szürke hétköznapiokon feltűnik, ha a megszokott egyenruhák, kifényesedett öltönyök helyett ünneplőbe öltözik valaki.

Akik ezt hitték, jól sejtették. Valóban esküvőre, illetve eskütételre készülődtek az ünneplőbe öltözött. Mégpedig a Hazafias Népfrent megbízásából, mint választókerületi megbízottak mentek esküdni.

Jöles érzés tölt el minket, szerencsi postásokat, mert hivatalunkból 7. járás területéről pedig 24 postás szaktárs vállalta esküjével azt a felelősséget, hogy ebben a választási időszakban a választás tisztaságára és a nép bizalmát élvezve teljesíti feladatát.

Nemcsak eskütételre, hanem jelölő gyűlésre menőket is találunk az ünneplőbe öltözött. Lakatos Beláné, Siemens kezeli, Simon Gyula erősítőállomás vezető és Talián János hivatalvezető-helyettes szaktársak tanácsaggelöltek. Bár még csak jelöltek, büszkék vagyunk rájuk, mert a jelölő gyűlésen, amikor megbízóikkal találkoztak, valameny-niüknek ellenvetés nélkül szavaztak bizalmat.

A szerencsi postás dolgozók nemcsak szakmai területen végeznek ezekben a napokban lelkiismeretes, odaadó munkát, hanem a mozgalmi és társadalmi feladatokat is igyekeznek szívvel-lélekkel sikeresen megoldani.

Amikor november 16-án mi, postások is a Hazafias Népfrent jelöltjeire szavazunk, nemcsak megválasztjuk majd képviselőinket és tanácsagjainkat, hanem jó munkát és sok sikert is kívánunk a munkájukhoz.

A szerencsi postahivatal dolgozói

Akik ezt hitték, jól sejtették. Valóban esküvőre, illetve eskütételre készülődtek az ünneplőbe öltözött. Mégpedig a Hazafias Népfrent megbízásából, mint választókerületi megbízottak mentek esküdni.

Jöles érzés tölt el minket, szerencsi postásokat, mert hivatalunkból 7. járás területéről pedig 24 postás szaktárs vállalta esküjével azt a felelősséget, hogy ebben a választási időszakban a választás tisztaságára és a nép bizalmát élvezve teljesíti feladatát.

Nemcsak eskütételre, hanem jelölő gyűlésre menőket is találunk az ünneplőbe öltözött. Lakatos Beláné, Siemens kezeli, Simon Gyula erősítőállomás vezető és Talián János hivatalvezető-helyettes szaktársak tanácsaggelöltek. Bár még csak jelöltek, büszkék vagyunk rájuk, mert a jelölő gyűlésen, amikor megbízóikkal találkoztak, valameny-niüknek ellenvetés nélkül szavaztak bizalmat.

A szerencsi postás dolgozók nemcsak szakmai területen végeznek ezekben a napokban lelkiismeretes, odaadó munkát, hanem a mozgalmi és társadalmi feladatokat is igyekeznek szívvel-lélekkel sikeresen megoldani.

Amikor november 16-án mi, postások is a Hazafias Népfrent jelöltjeire szavazunk, nemcsak megválasztjuk majd képviselőinket és tanácsagjainkat, hanem jó munkát és sok sikert is kívánunk a munkájukhoz.

A szerencsi postahivatal dolgozói

POSTÁSOK A TANÁCSOKBAN

A Hazafias Népfrent tanácsagjelöltjei

Az országgyűlés alkotmányos döntése alapján november 16-án új képviselőket és tanácsagokat választ az ország. Dolgozókat, akik a következő években az országgyűlésben és a tanácsokban irányítják majd az állami tevékenységet.

Az alábbiakban azoknak a postás dolgozóknak a nevét ismertetjük, akiket a jelölőgyűlésen a Hazafias Népfrent választási listájára javasoltak és akik méltók a bizalomra, hogy a választások után a tanácsokban munkálkodjanak dolgozóitársaik érdekében.

Budapest-vidéki postaigazgatósági kerület

Tóth János járatkísérő (Lepény), Horváth József kézbesítő (Bodajk), Stol Ferenc kézbesítő (Bodajk), Hetényi János hivatalvezető (Fehérvárcsurgó), Raffai Sándor kézbesítő (Sárszentmiklós), Juhász György kézbesítő (Pusztaszer), Hercegh István hivatalvezető (Sárhátvan), Bárányos János kézbesítő (Szabadegyháza), Takács Mihály kézbesítő (Nagyfő), Jancsó Ist-

ván hivatalvezető (Sárkeresztúr), Márkus István kézbesítő (Sárkeresztúr), Fazekas Gyula kézbesítő (Kálóz), Varga Gábor nyugdíjas kézbesítő (Kálóz), Kovács József nyugdíjas kézbesítő (Kálóz), Bagó Lajos hivatalvezető (Baracska), Bakk József kézbesítő (Polgárdi), Sebestyén János kézbesítő (Polgárdi), Csomány Ferenc üzemevezető (Sztálinváros 1.), Gyimesi János hivatalvezető (Ivánca), Paál János főpénztáros (Esztergom), Kovács Lajos kézbesítő (Súr), Tóth Mihályné hivatalvezető (Tárkány), Nagy László hivatalvezető (Bábolna), Saller Lászlóné hivatalvezető (Csé), Csikár József kézbesítő (Hánta), Gurumai Mihály hírlapfelelős (Komárom 1.), Hornok Károly hivatalvezető (Balassagyarmat), Kerekes Mihály kézbesítő (Hasznos), Menus Lajos kézbesítő (Szurdokpüspök), Konecz Lajos kézbesítő (Kálóz), Mérés Mihály kézbesítő (Palotás), Arany Gyula hivatalvezető (Palotás), Szekeres Ferencné hivatalvezető (Csécs), Kovács Tibor hivatalvezető (Rohány), Ivanics István kézbesítő (Nőtincs), Hivgyelka János kézbesítő (Felsőpetény), Paulovics Pál kézbesítő (Borsosberény), Szemerédi Péter kézbesítő (Borsosberény), Kelemen Dezső kult. kézbesítő (Kistereny), Nagy Ferencné fő vezető (Vizslás), Szabó Lajosné hivatalvezető (Rimóc), Oláh Ferenc kézbesítő (Vársány), Varga Tiborné hivatalvezető (Nógrádmeze), Pető József előadó (Budapest-vidéki Igazgatóság), Ágoston András előadó (Bp. műszak), Jenei László kézbesítő (Tura), Horváth Ferenc hivatalvezető (Solymár), Gyenes János kézbesítő (Budakeszi), Ceglédi Gábor kézbesítő (Törökbalint), Nagy Józsefné kézbesítő (Tö-

rökbalint), Basnyák Sándor kézbesítő (Nagykovács), Hornyák József vonalfelügyelő (Cegléd 1.), Istváni István kézbesítő (Csemő), Mészáros István hivatalvezető (Örkény), Patay Vince hivatalvezető (Gyál), Fehér István hivatalvezető (Pusztavacs), Tolnai János kézbesítő (Pusztavacs), Prunk István hivatalvezető (Tatárszentgyörgy), Lázár József kézbesítő (Gödöllő), Verovszky Ferenc kézbesítő (Tápiás), Kamacz István kézbesítő (Tápióbicske), Hegyvári János kézbesítő (Kóka), Magyar Sándor kézbesítő (Szigetszentmiklós), Szabó Antal kézbesítő (Csobánka), Pintér József kézbesítő (Szigetmonostor), Veszelák Ferenc felvevő (Vámosmikola), Pleskó József kézbesítő (Kemence), Pomozi Miklós hivatalvezető-helyettes (Vác 1.), Badali Ödön hivatalvezető (Erd 1.).

BUDAPEST

Máli József forgalmi igazgató (Hírlapüzem), Pethő József főfelügyelő (Budapest-vidéki Igazgatóság), Lantos János főfelügyelő (Postavezérgazgatóság), dr. Germán István táviratkövetítő, (Távíróhivatal), Vlaszati János műszaki átvevő (Anyagellátó), Róza József műszaki főellenőr (Teréz-központ), Komandir Zoltán (Ujpest 1.), Szatmári Zoltán hd. alkalmazott (Központi Kultúrotthon), Erdősi János forgalmi igazgató (Mozgópósta főnökség), Szatmári István főfelügyelő (Értékcikk raktár), Farkasházi Antal főfelügyelő (Távíróhivatal), Szakács Árpád (Budapest 70), Wittmann Anna főellenőr (Helyközi Igazgatóság), Mozsai János (Távbeszélő Igazgatóság), Káplán Anna segédtitkár (Távíróhivatal), Kozmák Lajos igazgató (Műszer-

(Folytatás a 2. oldalon)

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 41. évfordulóján

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 41. évfordulóján a Központi Távíróhivatal dolgozói zsűfólásig megtöltötték a nagy előadótermet, hogy megünnepeljék a szocialista forradalom győzelmét. A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után az ünnepséget Szilasi Gyula SZB-elnök nyitotta meg. Bán József, a táviróüzemeosztály dolgozója Májakországi-verset szavalt, majd Molnár János párttitkár ünnepi beszédet mondott. Elmondotta, hogy a legendás Október emléke, a hősi harcok négy évtizede után dicsőségesebben és fényesebben ragyog, mint valaha. Minden múlt esztendő újabb sikerekkel, a szocializmus építésének mind nagyszerűbb eredményeivel ünnepli november 7-ét, amely nemcsak a szovjet nép, hanem az egész haladó emberiség ünnepe.

Az, hogy ma ebben a hatalmas kultúrteremben a dolgozók százai gyűltek össze — mondotta Molnár elvtárs —, ez hogy még a folyosók is tele vannak az ünneplő Távíróhivatal dolgozóival, azt mutatja hogy a Távíróhivatal dolgozói

maguk is ünneplik a proletár nemzetköziség nagy ünnepét.

Beszéde további részében ismertette a szocialista tábor fejlődésének eredményeit, és az egyre erősödő békemozgalom, amely már világmozgalommá vált, és képes lefogni a háborúra spekuláló imperialista hatalmak kezét. Szólt a választások jelentőségéről, és arról, hogy november 16-án, amikor igennel szavazunk, pártunk és kormányunk politikája mellett tesszünk hitet, és a boldog szocialista jövő felé vezető utat választjuk.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után az MSZMP alapszervezete könyvvel jutalmazta azokat a dolgozókat, akik munkájukkal bizonyították be hűségüket népi demokráciánkhoz, és akik jó felvilágosító munkát végeztek a választások előkészítő agitáció során.

A szakszervezeti bizottság szintén könyvekkel jutalmazta a legjobb szakszervezeti aktívákat. Az ünnepség után száz és száz torok énekelte el lelkesen a nemzetközi munkásosztály himnuszát, az internacionálét.

Választói nagygyűlés Miskolcon

Szerte az országban gyűléseken ismertették a munkásokkal a dolgozó paraszttal és az értelmiségiekkel fejlődésünket, s azokat a célkitűzéseket, melyeket a második hároméves tervben pártunk irányításai alapján megvalósítottunk.

Az ellenforradalom óta eltelt két esztendő alatt népünk áldozatos munkával és a szocialista tábor országainak önzetlen segítségével helyrehozta az okozott anyagi károkat. Az MSZMP felvilágosító munkája nyomán, ma már minden szocializmust építő, hazájához hű magyar tudja, hogy mi volt a célja az 1956 október-novemberi ellenforradalomnak. Azt is tudjuk, hogy belpolitikánk alapja a béke és lényege: demokrácia a népnek, diktatúra a dolgozó nép ellenségeivel szemben.

A postás dolgozók szerte az országban becsülettel helytállnak a munka frontján, hogy a november 16-i választások sikerét ezzel is előbbre vigyék. A miskolci igazgatóság dolgozói úgy segítik a választást előkészítő munkát, hogy a lakókkal beszélgetnek, ismertetik eddigi eredményeinket és népszerűsítik pártunk politikáját.

A nagy-miskolci postások között lelkes a hangulat. Biznak pártunkban és a forradalmi munkás-paraszt kormányban. Ezt a hangulatot csak fokozta közöttük az igazgatóság épületében megtartott november 3-i választási nagygyűlés. A gyűlés szónoka Fehér István, az igazgatóság vezetője volt. Beszédében ismertette pártunk gazdaságpolitikáját, a nemzetközi helyzet alakulását, a felszabadulás óta elért eredményeket, különös tekintettel az ellenforradalom óta elért sikerekre. Igen élthűen és sok adattal tolmácsolta a Horthi-korszak postásának nehéz anyagi helyzetét kizsákmányoltságát, összetette mai helyzetünkkel, amikor már nincs „altiszt” és „tisztviselő”, „kincstári és postamesteri” postás között választfal, megkülönböztető kari tagozódás, nincs közöttük érdekellentét.

A nagygyűlésen jelen volt a városi pártbizottság és a városi Hazafias Népfrent küldötte is. A díszelnökségen helyet foglaltak a nagy-miskolci postások legjobbjai, élenjáró igazgatási, forgalmi és műszaki dolgozók.

Hudák Ferenc tájékoztatósi felelős

Beszámoló szakszervezetünk ez évi üdültetési munkájáról

Népkiáltásunk alkotmány törvénybe iktatta a dolgozók jogát az üdüléshez és a pihenéshez. A Munka Törvénykönyve, az Alkotmány biztosította és joggyakorlati megvalósítását rögzítette, amikor kimondta:

„A szakszervezetek a dolgozók egészségének és munkaképességének fenntartása céljából az állam anyagi támogatásával megszervezik a dolgozók üdültetését.”

Minden postás dolgozó előtt ismeretes, hogy a szakszervezetek és a Postás Szakszervezet is évről évre mind több dolgozót üdültetnek.

Amíg 1935-ben a volt Jóléti Alapítvány kezelésében levő üdülőkben mindössze 1004 postás dolgozó üdült, addig

1952-ben 2960 fő 1958-ban pedig már 4848 dolgozó élvezhette az üdülés szépségeit.

Az állam hatalmas támogatásának jelentőségét felmérhetjük akkor, ha figyelembe vesszük, hogy a szervezett üdülésben résztvevők a tényleges kiadásoknak csak kb. 20 százalékát térítik meg, míg a fennmaradó kb. 80 százalékot a szakszervezetek az állami költségvetésből fedezik.

Szakszervezetünk V. kongresszusa határozatában előírta, hogy — a komoly mennyiségi eredmények megtartása mellett — jelentős mértékben javítsuk meg az üdültetési munka minőségét.

A kongresszus határozata értelmében a dolgozók nagyobb anyagi hozzájárulásával már a folyó üdülési évben kiszélesítettük az üdültetésben résztvevők számát.

Tovább fejlesztettük a családi és gyermeküdültetést. Sátorlakások felállításával — a Balaton mellett és az ország más helyein — biztosítottuk a dolgozóknak a félévi, vagy teljes évnél hosszabb üdülést. Az arra alkalmas postás-üdülőkben nyáron és télen turista, illetve néhány napos elszállásolást, ellátást rendszeresítettünk.

A kongresszus határozata értelmében az üdültetési munka szervezésénél

fokozott gondot fordítottunk arra, hogy az idősebb, munkában megrokkant, egészségileg legjobban rászoruló dolgozók az eddigi

nél nagyobb számban kerüljenek az üdülőkbe.

Ugyanakkor igyekeztünk megakadályozni az évről évre kedvezményesen üdülők ügynevezett „törzsgárdájának” kialakulását.

A kongresszus határozata értelmében a külföldi csereüdültetéseket 8—10 napos hasznos szakmai tapasztalatszerzésre jellemző kiutazással csereére kellett kialakítani.

Szakszervezetünk elnöksége legutóbbi értekezletén, a Központi Vezetőség szociális osztálya jelentése alapján, megtárgyalta a folyó évi üdülési munkát, különös tekintettel a szakszervezet V. kongresszusa ismertetett határozatainak végrehajtására.

Elnökségünk megállapította, hogy a folyó üdülési évben a szociális összetételével valamivel kedvezőbben alakult az előző évekhez viszonyítva.

Míg 1957-ben a fizikai dolgozók arányszáma 50,4 százalék volt, folyó évi szep-tember hó végéig 52,6 százalékos arányt értünk el.

Ezzel párhuzamosan javult a kiválasztás munkája is.

Az üdülőkbe beutalt dolgozók 35 százaléka első alkalommal vett részt üdülésben. Az arány kétségtelenül egészségesnek mondható. Nem helyes azonban az, hogy az adatgyűjtés szerint a beutaltak csaknem 28 százaléka már 4 vagy több alkalommal üdült. Ez, sajnos, arra mutat, hogy az ügynevezett üdülési törzsgárdát nem sikerült teljesen megszüntetnünk, bár kétségtelenül a többször üdülőknél, legalábbis egy részükénél, egészségi szempontok is fennállnak. A szakszervezeti bizottságok üdültetési aktíváinak tehát továbbra is fő feladatuk legyen, hogy rendszeres, szíves felvilágosító munkával meggyőzzék az üdülés szükségességéről és örömeiről azokat az arra érdemes dolgozókat is, akik az üdüléstől mind ez ideig távol maradtak.

Az állandóan üdülők törzsgárdája ugyan csökkent, de még mindig megtalálható, főleg az adminisztratív és értelmiségi rétegek-nél.

Az ún. törzsgárda főleg az utolsó napokban (turnus indulás előtt), a szervezeti üdülési munka következtében visszaérkező beutalójelekből él. Tervezünk munkával tehát a kiválasztást is lényegesen javítani tudjuk.

Adatgyűjtésünk az üdülők korcsoportonkénti megoszlására is kiterjedt. Megállapítottuk, hogy

20 éven aluli mindössze a beutalt dolgozók 4 százaléka volt, míg 50 éven felüli csaknem 23 százalékuk. A beutaltak zöme 20—50 éves korú volt.

A kor megoszlása általában megfelelő, arányos és kielégítő. Feladatunk e téren az, hogy kongresszusunk határozatait szem előtt tartva — anélkül, hogy az arányokat alapvetően megváltoztassunk — tovább fokozzuk az arra érdemes, legnehezebb munkakörülmények között dolgozó, egyszerű, idős postás dolgozók üdültetését.

Adatgyűjtésünk kiterjedt a beutaltak családi állapotára, a férfiak és nők arányszámának megállapítására is. Az e téren nyert tapasztalatok általában megfelelőeknek mondhatók, kivéve az egyedül üdülő nődolgók számát, akiknek aránya lényegesen magasabb a létszámuknál.

A kongresszus határozata értelmében a családi állapotára is nagymértékben megnövekedett.

1957-ben összesen 64 család üdült 85 gyermekkel. A folyó évben 146 családot üdültettünk. A családok üdülésben résztvevő gyermekek száma 214 volt.

A kongresszusi határozatok értelmében bevezetett új üdülési formák: a sátorlakások és üdülőszállások várakozáson felüli, nagy érdeklődést váltottak ki és sikeresen zárultak. 3 sátorlakórunk volt: Balatonföldváron, Balatonfüreden és Ómasán. Csaknem 400 dolgozó üdült itt, 3000 üdülési napon keresztül. Örvendek, hogy a sátorlak 80 százalékosan családok vették igénybe.

A Balatonalmádiában berendezett faházak és a többi üdülőkben berendezett szállások igénybevételek lehetőségét az üdülési aktíváknak a dolgozók között a jövő évben fokozottabban meg kell magyarázni. E helyeken a férőhelyeket az eddiginél lényegesen jobban ki kell használnunk.

Elnökségünk — a kisebb-nagyobb hiányosságoktól eltekintve —

általában pozitívként értékelte az elmúlt év üdülési munkáját, s megállapította, hogy komoly lépést tettünk előre szakszervezetünk V. kongresszusa ha-

tározatainak megvalósítása terén.

Elnökségünk ezért az alapszervek, területi bizottságok és a Központi Vezetőség osztályán dolgozó üdülési aktívák és munkatársak felé elismerését fejezte ki. Elnökségünk ugyanakkor, mint további fő követelményt, állította elének azt, hogy az V. kongresszus határozatait a további üdülési munkában maradéktalanul megvalósítsuk, s tegyük lehetővé azt, hogy a legszembetűnőbb postás dolgozó tömegek, az egyszerű postásdolgók ezrei ismerhessék meg az üdülés örömeit.

Az 1945-től eltelt évek során alapvetően megváltozott az üdülés jellege a Postán is. Nem szűk kiváltságos réteg, a régi postai vezetőségűnk és kabátfeladogatók privilégiuma ma már az üdülés. A dolgozók legteljesebb nyilvánossága előtt döntik el a beutalójelek sorát, évről évre több egyszerű postás dolgozó pihen az ország legszebb részein.

Elnökségünk megállapította azonban, hogy az üdülési munka legfőbb fogyatékosága az, hogy a kiválasztás során aktívaink sokszor még engedményt tesznek az egyszerű postás dolgozók rovására.

Bátran és becsületesen érvényesíteniük kell e téren is azokat az osztályszempontokat, amelyek nélkül jó munkát a szakszervezeti élet semmilyen területén nem végezhetünk.

A kiválasztó munka további demokratizálásával, színvonalának emelésével tegyük üdülőknek még jobban mint eddig valóban munkásüdülők, ahol az egyszerű postás dolgozók ezrei találjanak évről évre pihenést és felüdülést! Nevelő- és felvilágosító munkánkkal tudatosítsuk a dolgozók előtt azokat a hatalmas és szép eredményeket, amelyeket partunk és államunk támogatásával a postás dolgozók üdültetésén az elmúlt évtizedben elértünk.

Zsuffa Szabolcs

HÍREK

A BUDAPESTI postás KISZ-fiatalkor november 27-én a Benczur utcai kultúroththonban találkozott a „Gheorghiu-Dej Hajógyár KISZ-fiataljaival.

A NYIREGYHÁZI műszak szakszervezeti bizottságának kezdeményezésére Juhász István szaktárs javaslatára a taggyűlés elhatározta, hogy november 16-ig „választási örögséget” tartanak a hibák megelőzésére és a hibák azonnali megszüntetésére.

A DEBRECENI postás kultúroththonban az ifjú választók gyűlésén idős és fiatal tapasztalatból jól ismerő postás szaktársak beszéltek a megalkotásokban bővelkedő postásokról.

Újító és műszaki fejlesztési kiállítás Kisvárdán és Berettyóújfaluban

Október hó 22-től 26-ig Kisvárdán és október 30-tól november 2-ig Berettyóújfaluban rendezett postás újító és műszaki fejlesztési kiállítást a debreceni Postaigazgatóság és a postások szakszervezete debreceni bizottsága.

A kiállítás a debreceni postaigazgatási terület újítóinak 10 éves munkáját, valamint a postai távközlő berendezések fejlődését mutatta be, több száz mintadarabbal. A kiállított mintadarabok egy részét üzemközben szemlélhették meg a látogatók.

A kiállításon szereplő sok értékes, s már bevezetett újítás közül a távközlő berendezés, az öntött összeköttetések megoldása (mindkettő Hay Ervin posta műszaki ellenőr kétszeres „Posta Kiváló Dolgozója”, nyiregyházi SZUEB-elnök útjában), továbbá az automata távközlő központ szemléltető modellje, mely bemutatja és magyarázza az automata központ első működését (Szabó Gyula posta műszaki főfelügyelő sokszoros újító, debreceni SZUEB-elnök útjában) igen nagy érdeklődést keltett. Ezek mellett a „szabadon felajánlott jelző készülék”, az „írpont kefe”, a „géppont beállítás”, a „forgógép összeszerelő” készülék és még sok-sok egyéb bevezetett hasznos újítás szemléltette a terület postás dolgozóinak lelkiismeretét, odaadó postai munkáját.

A kiállítás ideje alatt a helyszínen üzembehelyezett betűíró géptáviró, valamint a televíziós-vétel, ugyancsak számtalan érdeklődőt vonzott a kiállítás meglekintésére.

Ceglédi Lajos Debrecen

Postások a tanácsokban

(Folytatás az első oldalról)

üzem). Tóth Lajos nyugdíjas, Simovits Mihály postaigazgató (Postavezérgazgatóság), dr. Harsányi Tibor főtanácsos (Budapesti Igazgatóság), Pálkás Béla kézbesítő (Budapest 62), Bugyi János (Táviró-

hivatal). Tégi János főfelügyelő (Budapest 72), Tóth János ellenőr (Budapest 72), Melegh Béla igazgató (Távközlő Igazgatóság), Borsos Károly vezető főellenőr (Anyagszer-tár), Dittel Sándorné (Háznyomda), Kovács Istvánné hírlapárús (Hírlapüzem).

Sopron postaigazgatósági kerület

Bagó Imre kézbesítő (Kis-barát), Málk László hivatalvezető (Tét), Máthé Jenőné, kisegítő (Tét), Újvási Ferenc kézbesítő (Tét), Hartai József hivatalvezető (Nagy-cenk), Németh Józsefné hivatalvezető (Balf), Hartai Pál kézbesítő (Püspöki), Behon Margit kézbesítő (Bezenye), Mörizs A. J. kézbesítő (Magyarkimle), Káro Ferencné íp. vezető (Cikolasziget), ö. Haacs Ferencné hivatalvezető (Mosonsztriklós), Jagodics Jenő hivatalvezető (Várabalog), Gyurisán Istvánné felvevő (Rajka), Hammer Frigyes szakszervező (Mosonmagyar-óvár), Lepényi István szakszervező (Mosonmagyaróvár), Reiner Aladár kézbesítő (Celldömölk 1.), Csillag Ferenc hivatalvezető (Lovaspatona), Horváth Sándor kézbesítő (Külsővár), Márkus Erzsébet íp. vezető (Békás), Fülöp László külterületi kézbesítő (Bakonnyáki), Kovács Lajos kézbesítő (Kemeneshögyész), ö. Bálint Györgyné hivatalve-

zető (Vasvár), Pataki József kézbesítő (Felsőcsatár), Major Sándorné kézbesítő (Szarvas-he), Kokas István kézbesítő (Pinkamindszent), Németh József kézbesítő (Vasalja), Marton Imréné íp. vezető (Kondorfa), Kürnyek Balázs kézbesítő (Apátistvánfalva), Györke Gyula kézbesítő (Bajánsenye), Németh Imre szakszervező (Óriszentpéter), Fülöp József kézbesítő (Vasszentmihály), Paraisz Margit hivatalvezető (Rögöte), Horváth Irén íp. vezető (Csénye), Németh Lajos hivatalvezető (Vámoscsalád), Vörös József kézbesítő (Sárvár 1.), Szabó Ferencné íp. vezető (Adorjánháza), Kiss Dezső hivatalvezető (Csögle), Horváth István kézbesítő (Doba), Sipos Béla íp. vezető (Dabrony), Majer Károly nyugdíjas (Halimba), Köhalmi Imre hivatalvezető (Gyenes-dias), Varga Károly hivatalvezető helyettes (Győr 1.), Horváth Sándor kézbesítő (Szombathely 1.), Takács Irén okt. tiszt (Szombathely 1.).

Miskolci postaigazgatósági kerület

Ükös István vonalfelügyelő (Péterváras), Tallán János hivatalvezető helyettes (Szerecs), Varga István hivatalvezető (Tokaj), dr. Lakatos Béláné távirász (Szerencs), Juhász Olga íp. vezető (Erd), Bodnár Jánosné kézbesítő (Kömlő), Takács Ilona íp. vezető (Korlát), Toperczer György hivatalvezető (Hejce), Reinitz Béláné íp. vezető (Kis-kinizs), Szabó István levéllírányító (Miskolc 2.), Lippai Lajos levéllírányító (Miskolc 2.), Sipos Géza külterületi kézbesítő (Karcas), Madzin Péter külterületi kézbesítő (Mikó-háza), Garbóczy János vezető r. karb. (Miskolc Fenntartási üzem), Lévai János vonal-mester (Miskolc), Kása Mihály kézbesítő (Eger 1.), Falkus József külterületi kézbesítő (Zemplénagárd), Fehér István postaigazgatóság vezetője (Miskolc).

Kolci, Korel Mihályné távközlő kezelő (Olaszliszka), Mezei Miklós hivatalvezető (Tiszacsanak), Jedlinsky Mihály kézbesítő (Sárospatak), Szabó Géza hivatalvezető (Sárospatak), Doros Béla hivatalvezető (Szilvásvárad), Lénárt József hivatalvezető (Szendrő), Piskás János hivatalvezető (Szőlővár), Kántor József hivatalvezető (Boldva), Gémesi Géza hivatalvezető (Tornanádaská), Breznai Irén kézbesítő (Szalonna), Szabó István hivatalvezető (Mucsony), Juhász István hivatalvezető (Sáta), Bellér Lászlóné hivatalvezető (Hangony), Szántai János hivatalvezető (Domoszló), Gerhát István kézbesítő (Márkás), Bencsik József kézbesítő (Adács), Horváth Mária hivatalvezető (Mátradereske), Horváth József felvevő (Hatvan 1.), Kovács János kézbesítő (Ecséd).

Pécs postaigazgatósági kerület

Horváth Károly rovatoló (Dombóvár 2.), Markovics József kezelő (Kaposvár), Bozókai Pál kézbesítő (Mohács), Surányi Károly kézbesítő (Nagykanizsa), Bali Ferenc hírlap o. vezető (Nagykanizsa), Bence Mihály osztályvezető (Szekszárd), Birtalan József hivatalvezető (Szekszárd), Sipos János kézbesítő (Istvándi), ö. Bihóczy Józsefné hivatalvezető (Zákány), Meszlárics Béla külterületi kézbesítő (Ortílos), Bencés János (Gyékényes 1.), Varga Sándor (Gyékényes 2.), Horváth Károlyné (Iharosberény), Varga Józsefné kézbesítő (Porrog), Bekk Ferenc íp. vezető (Pogány-

szentpéter), Hajdu Gábor kézbesítő (B-magyaróvár), Haraszti György vonalfelügyelő (Kiskomárom), Baráth Zoltán íp. vezető (Zalasabar), Benke József íp. vezető (Eszteregnye), Simon Miklós íp. vezető (Sand), Dunics Antal kézbesítő (Mihály), Amkics György (Nagyreke), Papp Béla (Hoszu-völgy), Megyeri Ferenc kézbesítő (Nagyreke), Fritz Ádám (Paks), Bójtós György hivatalvezető (Bikács), Hencz István kézbesítő (Kajdacs), Sáfrány József kézbesítő (Pusztahencse), György Gyula kézbesítő (Siklós), Tüske István hivatalvezető (Siklós), Erdősi János (Nagyharsány), Endre Károly hivatalvezető (Abaliget), Kardos Józsefné íp. vezető (Gödreszentmárton), Mezőfi Gyuláné kézbesítő (Gödreszentmárton), Magyarósi Mihály külterületi kézbesítő (Dunafalva), Baracska Lajos hivatalvezető (Himesháza), Kressz Ernő íp. vezető (Szajk), Weisz Henrik kézbesítő (Borjád), Rózsás Józsefné távközlő kezelő (Boly), Sarlós Lajos kézbesítő (Lány-csók), Emmert György külterületi kézbesítő (Lánycsók), Nemes István kézbesítő (Nagylenyél), Csécs Ferenc hivatalvezető (Bagodvitenyéd), Veress Miklósné hivatalvezető (Zalaszentiván), Bálint Károly (Drávaszék), Kópataki Károly (Tekla), Szakács Sándor (Gy.-mellék), Benics Lajos hivatalvezető (Pécsvárad), Tona Józsefné hivatalvezető (Püspöklak).

★

Számos szaktársunk van a Szeged és Debrecen postaigazgatósági kerületben is a tanács-tagjelöltek között, de névsoruk nem érkezett szerkesztőségünkbe lapzártáig és így nem tudjuk közölni.

Emlékezésre és okulásra hívok időst és fiatal!

(Folytatás az első oldalról)

A szavakból logikusan következik: soha többé proletárforradalmat és visszacsúszást a magyar földesurak számára a régi kiváltságait, birtokait, Nagy-Magyarországot. Sajnos, meg is kísérelték. Hatszáz ezer fiatal magyar életébe került ez nekünk. Akkor megint becsapták a népet — igaz, hogy utólag! — pedig tovább láthattunk volna az orrunknál. Mert mit ígértek ők nekünk? Hadd idézzem tovább dr. Kiss igazgató urat, erről az emlékezetes „Nyílt választmányi ülésről”.

„Tudom és megértem, mit jelent dolgozni, szenvedni és aggódva gondolni a családra. Az egyiknek megadta az ürsten a szerencsét hogy magassabb fizetést kapjon, a másiknak nem. Az utóbbit, talán még jobban szereti az isten, hiszen nem a pénz, nem egyedül a fizetés boldogít, hanem sok minden egyéb...”

Ezt az elméletet a „Postagalamb” 1937. évi 10—11. számban így olvashatjuk a postás nők számára megfogalmazva: „Mégse csüggedjünk Testvéreim! Mert mindenre jön megoldás, ha van türelmük és kitartásuk várnunk. Al-talános tapasztalat az, hogy a nagy jólét, gondtalanság és élvezet hátsza közönségesekké, durvakká, és keménysévék-ké teszi az embereket. Nekünk tehát ez a sok türe, szenvedés, lelkiünk nemesisére szolgál, ha jobbra fordul a sorsunk,

— pedig jobbra fordul, az biztos — legalább megbecsüljük és örülni fogunk neki...”

Türes, belenyúlás a kapitalizmus szent, sérthetetlen isteni rendjébe. Aki ezt egy kis-est is félreértette, arra érzékenyen reagált a már kétszer is idézett igazgató úr szava:

„...megváltották a felsőbb-séget azzal, hogy elmulasztotta a kötelező gondosságát az üzemi kezelési tisztviselő előmenetelének intézményes biztosításánál. Ezt visszautasítom, egyrészt mert nem igaz, másrészt, mert sem a személyzetnek, sem a újságjárnak nincs joga a kormányzatnak és a hivatali felsőbbségnek eljárását bírálni. Megirhatják óhajukat, panaszkodhat, de bírálni a kormányt, a vezetését nem szabad!”

Azt hiszem az emlékezésből elég...

Postás dolgozóink nagy többsége, a felszabadulás utáni munkájával, politikai magatartásával és az ellenforradalmi időkben tanúsított helytállásával kifejezte: soha többé a multat! Megtanulta, hogy ne hallgasson a közöttünk élő régi rend híveire, a mozgalom árulóira még akkor sem, ha általános céljaikat korszerű palásttal takarják. Megtanulta, hogy azokra kell hallgatnia, akik verik hullással és harc-coltak és harcolnak a szocializmusért, a népek közötti bé-kéért.

A nagy szovjet nép, a szocia-

lista országok példázák és a mi partunk és kormányunk is megmutatta, hogyan kell az elnyomást, a nyomorúságot, a rablőháborúkat megszüntetni és helyébe a dolgozók szabadságát, a felemelkedését, a békét állítani. Sok nehézség és a régi rendszer sok-sok bűne, öröksége fekezi még felemelkedésünket. De mi saját erőnkkel és a testvéri népek segítségével mind leküzdjük ezeket. Most választani megyünk a bárók, a főkések, földesurak, kulákok helyett. Munkásokat, dolgozó parasztokat és sokszáz postást választunk az ország élére, illetve a tanácsokba. Megszilárdítjuk a munkáshatalmat! És közben megállás nélkül megyünk előre, dolgozunk — építjük szocialista hazánkat, boldogabb jövőnket. Nem bizzuk a szervezésre, sem az égiekre életünk alakítását. Tovább munkálkodunk a postás jogos érdekeinek védelmében, becsületének és jó hírnevének elnévelésén. De nem felejthetjük el a multat; sem azokat, akik azt visszasírják. Nem engedjük meg magunknak 1956 gyalázatát!

Tanuljunk is a múltból. Ha sorsunk nem is olymódra fordult jobbra, ahogy azt a fent idézett „szaktársnő” a postásoknak egykor ígérte, fogadjuk el intelmeit, ne szégyeljük örülni sorsunk jobbra fordulásának és legyen becsületünk halásznak lenni ezért.

HOZZÁSZÓLÁSOK

a szakszervezeti KV-nek szeptember 30. – október 1. ülésén

MESZÁROS JÓZSEFNE
(Budapest-Vidéki TB)

Elmondotta, hogy a dolgozók szakszervezeti iránti fokozott bizalmát jelenti az, hogy a területi bizottsághoz az év folyamán eddig több mint 151 levél érkezett, melyekben a dolgozók különféle ügyeik elintézését kérik. Hiba azonban, hogy a központi vezetőség és elnökség határozatait nem tudatosítjuk kellőképpen a dolgozók között. Felvetette, hogy a jutalmazási keret szétaprózott. A jelenlegi elűzemelés módja nem helyes és gondolkodni kell helyesebb értékelési formáról.

CSÓKÁS JÓZSEFNE
(Bp. 4.)

A Járőrművel és a postaállomás munkásszállásain tapasztalható hiányosságokról beszélt. Nem elég tiszták a munkásszállások. Több helyen pedig szerencsétlenség is fordult elő. Javasolta, hogy a szakszervezeti aktívák fokozott nevelőmunkával magyarázzák meg a szállásokon lakó dolgozóknak, hogy saját és a közösség érdekében óvják és tartásuk rendben a szállásaikat.

HORVÁTH KÁLMÁN
(Miskolci TB)

A választásokkal kapcsolatban a postás dolgozók között végződő politikai munkáról beszélt. Ismertetni kell dolgozóinkkal azokat az eredményeket, melyet 13 éven keresztül elértünk, különösen az ellenforradalom utáni fejlődést.

BUZA MÁRTONNÉ
(Postavezérigazgatóság)

Felhívta a figyelmet arra, hogy a választások idején a postások munkája igen fontos lesz, nagymértékű forgalom-emelkedésre lehet számítani. A gazdasági és szakszervezeti vezetőknek mindent el kell követniük, hogy a posta a választások sikerét szolgálja.

MAUR EMIL
(Szegedi TB)

A jutalmazások és a „Király dolgozó”-kintitetések adományozása terén tapasztalható visszasságokra mutatott rá.

BEDŐ ISTVÁNNÉ
(Nagykanizsa 1.)

Arról beszélt, hogy még mindig vannak olyan szakszervezők, akik nem segítők, sőt akadályozzák a szakszervezeti munkáját. A választással kapcsolatban az a feladatunk, hogy minden egyes dolgozóval elbeszélgessünk eredményeinkről, munkánkról. Igen fontos feladat az is, hogy különösen a vidéken dolgozó postások magyarázzák meg a dolgozó parasztoknak, hogy a további felemelkedés egyetlen útja a szövetkezeti gazdálkodás.

BIRÓ BÓDIS JÓZSEF
(Pécs TB)

A falusi postahivatalok elhanyagoltságát tette szóvá. A jelenlegi keret igen kevés lehetőséget nyújt az ártéptésre, tatarozásra. A tanácsok teljesen közömbösek, hogy milyen postahivatal van a faluban és nem segítenek azok helyreállításában. Azt javasolta, hogy ebben az ügyben illetékes helyen lépéseket kellene tenni, mert az, hogy a faluban megfelelő postahivatal legyen, nemcsak a posta, hanem a tanácsok érdeke is.

PÁLVÖLGYI LÁSZLÓ
(Járőrművel)

Javasolta, hogy a Központi Vezetőség tagjait bízzák meg több szakszervezeti feladattal. V. kongresszusunk határozata értelmében adjanak megfelelő feladatokat.

VLASITS GÉZA
(Nyugdíjas szakcsoport)

Véleménye szerint az egyes területi bizottságok a legfontosabb politikai kérdésekben nem tudják kellőképpen a dolgozókat nevelni, tájékoztatni. Azt javasolta, hogy a nyugdíjasokat társadalmi aktívaként vonják be a munkába, hiszen közülük többéves szakszervezeti munkát végző, gyakorlott szakértársak is vannak.

PÁPÁI LÁSZLÓ
(Posta Kisérteti Intézet)

Türelemmel és szeretettel kell dolgozó társainkkal foglalkozni — mondotta. — Meg kell győznünk őket és megmagyarázni nekik, hogy ebben az országban akármerre nézünk, minden a dolgozók érdekében történik. Arra kéri a Központi Vezetőség tagjait, hogy a választások sikerét segítsék elő.

BESZNYEI MIKLÓS
(szakszervezetünk titkára)

Azokról az eredményekről szólt, amelyeket a posta 1957-ben és 1958 első felében elért. Ezek az eredmények a postás dolgozók becsületes, és jó munkájának köszönhetők.

Az új bérrendszerrel szölv megállapította, hogy egy év távlatára bebizonyította: az új bérrendszer kialakítása helyes volt. Ezt a tényt mindennél jobban bizonyítja az, hogy ma előzőleg a postás dolgozóknak mintegy 20–22 százaléka szakképzetlen volt, ma ez a szám egy év alatt 8 százalékkal csökkent és ez azt mutatja, hogy minden postás dolgozó igyekszik a megfelelő szakmai tudást megszerezni. Felhívta a figyelmet az átlagbér ellenőrzés fontosságára. Az átlagbér ellenőrzést állománycsoportonként kell végezni.

Végül arról beszélt, milyen fontos, hogy a munkaügyi osztályok gyorsan és megnyugtató módon oldják meg a problémákat. Ha a dolgozók látják, hogy ügyeiket gyorsan és jól elintézik, akkor ennek hatása munkájukban is jelentkezni fog.

RÁDY KÁROLY
(Hirnapijem)

A szakszervezeti aktívák oktatásáról beszélt. Elmondotta, hogy az elmúlt hónapokban tartott szakszervezeti reszorttanfolyamok eredménye máris érezhető. Üzemünkben, amióta a bizalmi elvégezték a tanfolyamot, a szakszervezeti munka igen megjavult. Igen fontos, hogy a dolgozók megvitassák azokat a terveket, amelyeket végre kell hajtaniuk. Fontos az is, hogy ezeket időben megkapják a hivatalok és üzemek.

PÓCSIK ZOLTÁN
(Bp. Központi Kábelüzem)

A munka- és védőruha kiosztása terén tapasztalható hiányosságokra mutatott rá.

KATONA ANTAL
Közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes

Bevezetőjében arról az új munkastílusról beszélt, mely tapasztalható a szakszervezetek és közöttük a postás-szakszervezet munkájában is, arról a felelősségéről, amellyel a szakszervezetek segíteni igyekeznek az ország gazdasági vezetését.

A postai beruházás összegeit a jövőben elsősorban a műszak területén levő elmaradásra, a gépesítésre használjuk fel — mondotta. Országunk bekapcsolódik a GENTEX forgalomba, mely jelentős devizabevételt jelent országunknak. A miniszterhelyettes elvtárs rámutatott arra, mennyire helytelen az a gyakorlat, hogy nemcsak a vezérigazgatóság, hanem az egyes igazgatóságoknál és központi hivataloknál is tartalékoknak bér-alapot.

Majd a bizalmi munkájáról szólt. Nem véletlen — mondotta, hogy a kapitalista időkben a legjobb szakmunkások és politikailag legképzettebb dolgozók voltak a bizalmiak. A bizalmiakon keresztül lélegzik az egész szakszervezeti élet. Ezt a gárdát kell jól megválasztani, akkor a feladatokat könnyebb lesz elvégezni.

A hivatalok egészségtelen voltáról megállapította, hogy itt tényleg vannak hibák. A beruházási keret azonban nem ad módot arra, hogy minden postaházat rendbehozzunk. Minden olyan postaépületnél, ahol egészségtelen körülmények között dolgoznak, felhívjuk a tanácsok figyelmét, hogy megfelelő épületet biztosítsanak.

Végül a választási munkával kapcsolatban megállapította a miniszterhelyettes elvtárs, hogy a szakszervezet vegye ki részét ebből a munkából. Politikailag foglaljanak állást rendszerünk mellett, mert a munkáshatalom erősítése mindannyiunk érdeke.

MOSONYI FERENC
(Központi Kábelüzem)

Felhívta a figyelmet a szakszervezeti bizottságoknak és bizalmiaknak, örködjének azon, hogy a posta szolgáltatásai javuljanak.

POLGÁR ISTVÁN
(Bp.-vidéki igazgatóság)

A postára az elkövetkezendő időben a híradástechnika terén igen komoly feladatok várnak. Fontos volna ezért a népi demokratikus országokkal szorosabb kapcsolat kiépítése. A technika fejlődése érdekében javasolja, hogy a jövőben több postás dolgozó mehessen tanulmányútra a testvéri országokba.

Számos hozzászólás hangzott el Horváth István elvtárs beszámolójához is.

KÁPLÁN ANNA
(Központi Távirőhivatal)

Az ifjúság nevelésével foglalkozott. Törődünk a postás ifjúsággal, tájékoztassuk őket a régi postás életéről, mutassuk be a kettő közötti nagy különbséget — mondotta.

A postás sajtóval kapcsolatban megállapította, hogy a dolgozók szívesen olvassák ezeket a sajtótermékeket.

KÉRI GYULA
(Szakszervezeti központ)

Arról beszélt, hogy a Központi Vezetőség tagjai közül egyre többen vannak olyanok, akik komoly segítséget nyújtanak a Központi Vezetőség osztályainak munkájához. A Központi Vezetőségi tagok egyre inkább foglalkoznak a dolgozók ügyes-bajos dolgaival és igyekeznek azokat elintézni. Arra kéri a Központi Vezetőség tagjait, hogy az üzemekben, hivatalokban tapasztalataikról adjanak tájékoztatást a Központi Vezetőség osztályai számára, hogy ezeket hasznosítani tudjuk munkánkban. Szakszervezeti szerveink nagyobb öntevékenységgel végezzék munkájukat, ne várjanak mindig felsőbb utasításra egy-egy probléma megoldásánál.

KOMJÁTHY GYULÁNÉ
(Budapesti Bizottság)

A Budapesti Bizottság területén folyó nevelési munkáról számolt be. Megemlítette, hogy sokszor nélkülözhető a kultúr-nevelési munkánál az anyagi támogatás. Majd megemlítette a közönség-szervezés terén tapasztalható visszasságokat.

MENONI JÓZSEF
(Budapesti Postaigazgatóság)

A jelenlegi helyzetben — mondotta, igen nagy feladat vár a szakszervezeti aktívákra. Az a feladatuk, hogy a

párt politikáját eljuttassák a dolgozók széles rétegeihez. A termelési tanácskozások is nagy lehetőséget nyújtanak arra, hogy egyes kérdéseket a dolgozókkal megvitassunk. Különösen a fiatalokkal foglalkozunk sokat, mert a posta egyes munkaterületein az utánpótlás kérdésében komoly hiányosságok mutatkoznak.

HORVÁTH JÁNOS
(Helyközi Távbeszélő Igazgatóság)

Nevelni kell a postás dolgozókat a szakma szeretetére. Példaképpen megemlítette, hogy a Távközlési Technikumból 1957-ben a végzetek közül 18 főt helyeztek a Helyközi Távbeszélő Igazgatósághoz. Ebből eddig 12 elment a postától.

SZABÓ PÁL
(Budapest-Vidéki TB)

A szakszervezeti aktívák oktatásáról szól. Javasolta, hogy ismét rendszeresítsék a bizalmiak részére az egyhetes tanfolyamot. A bizalmi tanfolyamok előadói pedig kétéhes iskolának képezzeik ki.

HEGEDŰS LAJOS
(Szegedi HÁLEP)

A távirőmunkások között igen fontos, hogy megfelelő politikai munkát végezzünk. A politikai nevelés terén nagy feladat hárul a szakszervezeti bizalmiakra, akik együtt élnek a távirőmunkásokkal. Majd a munka- és védőruha kiosztása terén mutatkozó néhány hiányosságra mutatott rá.

SZUHAY CECILIA
(Országos Sport Elnökség)

Arra kéri a Központi Vezetőség tagjait, hogy segítsék a Postás Sport Egyesület tagjainak nevelőmunkáját, hogy a sportolók nevelése terén mutatkozó hiányosságokat megszüntethessék.

MOLNÁR JÁNOS
(Központi Távirőhivatal)

Választ kért arra a kérdésre, hogy mikorra készül el az a faliújság, amelyen a postás munkásmozgalmak hőseinek nevét örökíték meg. Majd arról szólt, hogy a postához most felvett fiatalokkal igen sokat kell foglalkozni és nevelésükről gondoskodni kell.

CSÁKI LÁSZLÓ
(Budapesti Távbeszélő Igazgatóság)

A szakszervezeti nevelőmunka az egész szakszervezeti munkánk kulcskérdése — mondotta. Tekintettel arra, hogy a szakszervezeti tagok közé olyanokat is fel kell venni, akik politikailag még tájékozatlanok, ezért is igen fontos, hogy jó nevelőmunkát végezzünk. Majd a szakszervezeti tájékoztató munka fontosságát emelte ki. Szükséges — mondotta, hogy a szakszervezeti aktívákat, tagokat állandóan tájékoztassuk a legfontosabb politikai, gazdasági kérdésekről, valamint a posta egyes problémáiról.

TÖRÖK FERENC
(Erszébet Távbeszélő Igazgatóság)

Javasolta, hogy a kultúr-nevelési osztály a műszerész szakcsoportot is vonja be a nevelési munkába, mert abból a csoport tagjai is ki kívánják venni részüket. Kifogásolta, hogy a Központi Kultúr-otthon október havi műsorprogramja nem tükrözi azt, hogy választásokra készülünk. A Kultúr-otthon műsor-tervét is a választás szolgálatába kell állítani.

BÁSTA REZSŐ
(Műszaki Hivatal)

Felszólalásában kiemelte, milyen fontos a szakszervezeti politikai felvilágosító, nevelőmunkája. Elmondotta, hogy a dolgozókat foglalkoztató kérdések megmagyarázásával kell elsősorban nevelni. Ma minden

ESEMÉNYEK

Megválasztották a Budapesti Szakmaközi Bizottságot

A budapesti kerületek szakmaközi bizottságai okt. 9-én a SZOT székházában megválasztották a Budapesti Szakmaközi Bizottságot. A tanácskozáson megjelent Marosán György, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, a Budapesti Pártbizottság első titkára, Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, Vas-Witteg Miklós, a SZOT alelnöke, Bugar Jánosné, Martin Ferenc, Vince József, a SZOT titkárjai, a Hazafias Népfőnt, a Budapesti Nótanács, a KISZ és a szakszervezetek küldöttei.

A szakmaközi bizottságok létrejöttét indokolja, hogy a szakszervezeteknek az eddigieknél több módjuk legyen törődni a dolgozók lakóterületi problémáival és különösképpen közegpolitikai kéré-

désekkel, szorosan együttműködve a kerületi tanácsokkal, a Hazafias Népfőnttal és a nótanácsal.

A Budapesti Szakmaközi Bizottság elnöke Háner József, titkára Molnár Ferenc lett.

A kultúrkapcsolatok szélesítése érdekében

A szegedi Postás Művelődési Otthon színtárszó csoportja csere-műsört adott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 41. évfordulója alkalmából november 5-én megtartott ünnepi gyűlésen a szegedi kenderfonóban.

A kedves műsört az összegyűlt 400 főnyi közönség nagy tapsmal jutalmazta. Műsor után a vezetőség a gyár termékeiből összeállított díszes kosárral jutalmazta a színtárszókat.

E hó 8-án a Postás Művelődési Otthonban a kenderfonó színtárszó adott vizsánzsul nagyszínerű műsört.

Mikrohullámú közvetítőberendezés

A Szabadság téri televízióstudióépület tetején és a szabadsághegyi TV-adó egyik felső emeletén felszerelték a Beloiannisz-gyár által készített mikrohullámú közvetítőberendezést, amely a műsört „felfűti” az adótoronyhoz.

Megnyílt a Postamúzeum

Az 1956. évi ellenforradalmi cselekmények során súlyosan megsérült Postamúzeum helyreállítása és újjárendezése befejeződött. Minden szerdán és vasárnap 9-14 óráig tart nyitva.

POSTÁS HIREK

A NAGYVILÁGBÓL

A szövetségi postaügyi minisztérium demokráciája

A Német Szövetségi Köztársaság postaügyi minisztere a posta 370 ezer dolgozójának megtiltotta, hogy a bonni NATO-hadsereg atomfegyverzésére vonatkozó népszavazásban részt vegyen. A tilalom megszegése vagy az ilyen népszavazás előkészítése is súlyos megtorlást von maga után. Ez a felháborító önkénykedés — komoly veszélyt jelent a posta alkalmazottaira, mert döntő többségük szembel helyezkedik az atomfegyverzéssel. Az utóbbi időben Hamburgban, Brémában, Dortmundban, Münchenben és más nagy városokban tartott nagygyűléseken megjelentek a postások is s

készek voltak aktívan részt venni az atomveszély elleni harcban és a tervezett népszavazásban.

A német postászsakszervezet az intézkedés kibocsátása után erőlyesen tiltakozott a kormánytól, a hamburgi postások pedig határozatot hoztak, amelyben elítélik a miniszter önkényes, erőszakos intézkedését.

Varsóban

a nemzetközi rádiószervezet televíziós bizottságának IV. konferenciáján Magyarország küldöttsége részt vett. A konferencián több határozatot hoztak az együttműködésről; így azt is, hogy különleges adásokban ismertetik az egyes fővárosok életét.

LIPCESE:

Szeptember hónapban összmémet munkáskonferenciát volt Lipcseben, amelyen mintegy ezer nyugat- és keletnémet szakszervezeti tisztviselő vett részt. A konferencián résztvevői megállapították: hogy az atomháli elleni harc csak akkor lesz sikeres, és az atommentes európai övezet úgy jöhet létre, ha a német munkásszövetség és szervezetei aktívságban tömörülnek és vezető erőként lépnek fel ebben a harcban.

FRANCIAORSZÁG:

Franciaország és Nagy Britanniá villamosipari dolgozói közös felhívást bocsátottak ki az atomveszély elleni kapcsolatban. A felhívás kitéjezre juttatja, hogy az atomveszély, amely egyre inkább terjed a nemzetközi munkas-

szolidaritás jegybe tömöríti az embereket az atomháli ellen, a békéért folyó harcban.

MÜNCHEN:

Münchenben „Atomháli elleni bizottság”-ot hoztak létre, amelynek tagjai közt számos tudós és művész is van. A bizottság célul tűzte ki a népszavazás megelűztését. A bonni kormány rendőrséget vett igénybe, amely házkutatásokat tartott és zaklatla a bizottság tagjait.

AUSZTRIA:

Az Osztrák Békatanács országos értekezletét tartott. A küldöttek az atomveszély elleni védekezésről tanácskoztak és levelet intéztek a kormányhoz, amelyben kijelentik; semmiféle áldozat nem nagy ahhoz, hogy az atombomba általi haláltól megmeneküljenek és a békét biztosítsák.

kérdésre megnyugtató feleletet tudunk adni, és ha a szakszervezetünk végzett munkáját, vagy a népi demokráciák eredményeit ismertetjük az is igen hatásos nevelő munka.

TÖRÖK MIHÁLY
(Központ)

Hangsúlyozta, hogy a fiatalok érzésvilágában és magatartásukban még nem fejlődött ki a szocialista erkölcs. Az ifjúság erkölcsi nevelése elsősorú közügy és helytelen, hogy csak a KISZ vagy a szakszervezet tekintse feladatának.

FINTA GYÖRGY
(Posta Oktatási Központ)

Rámutatott, hogy lehet népszerűsíteni a nevelést. Neveléssel sokszor sikerült megváltoztatni az emberek helytelen szem-

léletét. A nevelésen múlik, hogy a dolgozóknak hitet ébresszünk a szocializmus építésének sikereihez. Leghatásosabb nevelőmunka, a példamutatás, de a színházlátogatások, a kirándulások, a rendezvények is célravezetők.

SZEKERES SÁNDOR
(Nyugdíjas szakcsoport)

Arról beszélt, hogy az a jó szakszervezeti aktíva, aki ma már arról is gondolkodik, hogy a dolgozók által felvetett követeléseket miből elégítsük ki. Majd arról szólt, milyen nagyjelentőségű a dolgozók nevelése, tájékoztatása szempontjából könyvtárhálózatunk.

A felszólalásokra Horn Dezső, elvtárs és Horváth István elvtárs válaszolt.